

A 2. nap története

Ezen a napon Máramaros különlegességeivel ismerkedtünk meg.

Eléggé borongós, esős napra ébredtünk, de nem szegte kedvünket, hisz buszra szálltunk, és útnak eredtünk. Gyönyörű tájakon vezetett utunk, átkapaszkodtunk a Gutin-hegységen, és a történelmi Máramarosba érkezve megcsodálhattuk a különleges faragott kapukat. Megérkeztünk Barcánfalvára. Csak úgy szakadt a nyakunkba az eső, előkerültek az esernyők, esőkabátok. Felkerestük az 1720-ban épült ortodox Fatemplomot, amely egyike a nyolc Világörökségben jegyzett Máramaros megyei fatemplomoknak. Karcsú tornyaival jellegzetesen képviseli a havasi építészet domináns jegyeit. A templom, belső terében, nagyon szép gerendákra festett freskókat találunk. A festmények bibliai jeleneteket ábrázolnak. Barcánfalva a Világörökség részét képező régi fatemplomán kívül még egy kihagyhatatlan látnivalót kínál, Máramaros legjelentősebb ortodox vallási központját, a teljesen újjáépített barcánfalvi kolostort, mely egyben a máramarosi faépítészetnek is állít egészen kivételes emléket. A harmonikusan a tájba illeszkedő épületcsoportnál minden a fáról és annak megmunkálásáról szól, a méretek monumentálisak, a látvány lenyűgöző. Kellemes sétát tettünk az építményeket körül ölelő, virágokkal díszített parkban. A főbejáratnál csoportképet is készítettünk.

Tovább utaztunk a Tisza bal partján fekvő aprócska faluba, Szaploncára. A helyi Vidám temetőt látogattuk meg. Közel nyolcszáz, jellegzetes szaploncai kékben pompázó fejfája vidám rigmusokkal, a naiv költészet nyelvén búcsúztatja az elhunytat. Idegenvezetőnk, Tibor fel is olvasott néhány szöveget, lefordította magyarra. Próbáltuk kitalálni az elhunytak foglalkozását a fejfákra festett képekből.

Hazafelé tartottunk, de út közben újra felkerestük Nagybányát, mivel előző nap az eső félbe szakította a városnézést. A főtér épületei által különböző korok elevenedtek meg előttünk: a Fekete Sas fogadó, ahol Petőfi és ifjú felesége nászútjukon megszállt, a Katolikus templom, az egykori István Király szálló. A Szent István torony tövében gyönyörködtünk a tér szépséges épületeiben, a ragyogó napsütésben. Egy kellemes cukrászdában még fagyizásra is kedvünk támadt.

Ismét egy tartalmas nap után érkeztünk meg a szálláshelyeinkre, ahol részesei lehettünk a legendás erdélyi vendégszeretnek.